

תדרוך

חובה לראות

מוצג גם בסנמר, ירושלים) — גיר סתו של וודי באלן לחותו בר של אינגמר ברגמן. מרצה באוניברסיטה עושה חשבונות נפשו בגיל 50. ג'ינה ראולנדס, מיה פארר, ג'ין הק מן ויאן הולם מעולים בתפקידים המרכזיים.

***** הרפתקות הברון מינכהאוזן (רבחן) מוצג גם ברוך, ירושלים, ארצות-הברית** טרי ג'יי ליאם מוכיח שבראזיל לא היה מייק רה, והופך את הבריות של הברון המפורסם למשל על המאה ה-18, שהנקה את כוחה היצירה של האדם, והמליכה תחתיו על הפנסנות. זה נשמע מפתיע, אבל בידי גיליאם, איש מונטי פיטון זה מטרורף, מפ' תיע ומלא ציטוטים.

***** נישואים סיקטיביים** (בית לטיין, מוצג גם בחיאטרון ירד שלי) — הסרט הישראלי היותר מעניין שיצא לאור אשתקד. הירי שלמי המצוי מול בעיית היחסים עם הערבים, הפיתוי לרדת מן הארץ ועוד כמה בעיות אקטואליות. צוחקים וחורקים שיניים. שלמה בראבא בתפקיד הראשי.

***** שיגעון של לילה** (בית לטיין, הקרנת מיוחדת) — מרטין סקורסיה במיטבו. גריפין

תל-אביב: סיכתב מאשה אל מונח, בוגל המילחמה היא, קפה בוגד, מי הפליל את רוג'ר רביט? אשה תחת השפעה, הרפתקות הברון מינכהאוזן, אשה אחרת, הדיקטטור הגדול, מי הפליל את רוג'ר רביט? מיכתב מאשה אלמונית, אינסרוויסט, פלה הכובש.

ירושלים: אשה אחרת, הרפתקות הברון מינכהאוזן. זוהר.

תל-אביב:

***** מיכתב מאשה אלמונית** (תכלח, ארצות-הברית) — סרט שחור-לבן של מאכס אופולס, משנת 1938, שיכול להביס בקלות את הסרטים שנעשו 50 שנה אחריו. סיפור אהבה כה טוטאלי על נערה שהתאהבה בפסנתרן פוחח, ולמרות שבילתה עימו לילה אחד של אהבה וילדה את ילדו בכוחות עצמה, שמרה לו אמונים במסירות והקריבה את חייה למענו. לואי ז'ורדן וג'ון פוני

ויליאם דפו: מהות הקשר עם האלוהים

עבורם זו ההוכחה שהאלוהים עדיין קיים. זוגם הסיבה, אליבא ד'סקורסיה שלמעשה יהודה איש-קריות לא היה בוגד, כי אם ניבור. שהיה הקרוב ביותר לישוע, והאחד והיחיד שבאמת היה מסוגל להבין את גודל המאבק המתרחש בקירבו ואת משמעות הגורל שדרש ממנו את הקורבן, את מותו על הצלב ואת ההתחייבות הטוטאלית. סקורסיה, יצר סרט ללא תמימות, המשתף אותנו במאבק מוסרי קשה.

הצנזור האחרון

הפיתוי האחרון של ישוע (הוד, תל-אביב, ארצות-הברית) — טוב ש'

שחררנו מהבושה, ועכשיו לעבודה. מי שהס' פיק להתכונן להחלטת בית-המישפט העליון, כשסיפרו של ניקוס קונצקיס בידו, ויכל להבין שאין כאן כל כמירה באמונה. להיפך, זהו סרט של איש מאמין על איש מאמין. אחרת איפה הקונפליקט, והיכן טמון הסבל. מה שהיפנט את סקורסיה בספר הוא קרע עמוק בין הבשר והרוח, אותו קרב אלים ריתק גם את פול שריידר, הדוקטור האלימות בקול-נוע, לכתוב את התסריט, אחרי שבעבר כבר שיתף פעולה עם סקורסיה בנהג מניתי והשור הזועם.

ואמנם, נשמתו של הקלוויניסט שריידר גוררת את רגליו של הקאתולי, סקורסיה, כדי להראות שישוע כמעט ונמלך בדעתו ברנע מסויים על הצלב, אבל זה היה מאוחר מדי, המיתוס כבר היה קיים, ובני-האדם לא יותרו עליו, כי

גניבות נוצצות

נוכלים עם סגנון (שחק, תל-אביב, ארצות-הברית) — מי שלא יכול להר'

שות לעצמו לבלות את הקיץ בריביירה מצד אחד, או לגנוב בסטייל מבלי להיתפס, יכול לאחד את חלומותיו בשעה 40 דקות של אש-ליות מתוקות בחשכת אולם הקולנוע, ואף ליה'נות ממיז'ואויר חנים.

ובכן, זה הסרט המבשר את עונת הסרטים ללא מאמץ. אלה שנושעים בלי להתאמץ ואלה שאפשר לראותם בלי להתעייף.

הסיפור — לורנס ג'יימסון (מייקל קיין) הוא רמאי מדופלם, החולש מחווילתו המהודרת על אוכלוסיה שאננה של עיירת-נופש הנוונה בעיקר מתירות עשירה.

הוא לוכד את קורבנותיו, אמריקאיות עשיריות בגיל הסתווי הרגיש, בסיפורים על היותו נסיך ממדינה עלומה, הנאלץ לקבץ ממון לטובת נתיניו המסכנים.

ביום בהיר אחד מולש לטריטוריה שלו שדון

מייקל קיין וסטיב מרטין: מרמים

קטן, טירון וגנבים, הסוחט את קורבנותיו בסכום מים קטנים עד כדי גיחוך ובסיפור מצוץ מן האצבע על דודתו הגוססת. הקורבנות מתפתים גם לסיפורו של זה, פרדי בנסון שמו (סטיב מר-טין), ומרחב-המחיה של הנסיך הגנב מצטמצם ונמצא בסכנה. ג'יימסון מחליט לשחק את פר-פסור היגנס וללמד את המתלמד לגנוב עם סיג'נון, עד שהנ'ל הופך לאיום ממשי. מנינת הסרט, המצולם בליטוש ממלא, היא מייקל קיין.

סיפור אמריקאי

כאשר התאהבתי (פאר, תל-אביב, ארצות-הברית) — קצין וגנטלמן

היתה מילת-הקסם, שפתחה לאלדין התורן, בנילגולו ההוליוודי של טיילור הקפורד, את כל השערים. אחר כך בא כנגד כל הסיכויים, עם תסריט מהוקצע פחות ותיומן צולע יותר, ש'הבהיר שלא יהיה כאן עוד ארתור פן וגם לא קובולה. הפעם זה ברוד לחלוטין. הקפורד הוא עוד מיקצוען אחד שיושב בחוליווד ומחכה ש'זמינו אצלו ביצועים לתסריטים כל-אמריק'איים, לגיבורים כל-אמריקאיים.

לדוגמה: ספורטאי, מלך המינרש בשעתו (דניס קווייד), בלונדית, מלכת-הכיתה בשעתה, ההופכת להיות אשתו (ג'סיקה לאנג') והצל ה'מאתי של שניהם — הדודן הניצחי, שהעריץ תמיד את הגבר והיה מאוהב נואשות באשתו (טימותי האטון).

את המשולש הזה מצליב הקפורד כשהוא נו'תן לכל אחד מגיבוריו להפוך למפסידנים טי'

ג'סיקה לאנג' ודניס קווייד: פאתטי

פויסים בחברה ההישגית. הספורטאי יורד מג'דולתו והופך למיסכן. היפהמיה הדומיט מאב'דת את הזוהר האמיתי וטובעת בתוך סחרחרות ההתפרנסות והדודן צופה מן הצד ויכול להת'פלסף על אפסיותם של השניים ולהניד בראשו מן הצד. אבל כמו כל גיבור אינטלקטואלי אינו מסוגל לשנות מאומה במהלך הדברים.

הקפורד רוצה בסך-הכל, לעשות סרט סימ'טי, המחמיא לגיבוריו, וכך הדבר.

סירטי קולנוע בטלוויזיה

***** כלוב העלזים** (יום רביעי, 21 ביוני, 22.05) — קו' מדיית העלזים המצליחה ביותר. זוג, שמנהל מועדון-לילה, נכנס לצרה, כאשר הבן, שהיה לאחד מהם, כתוצאה מחטא קדמון, מבקש לשאת אשה, שאינה מודעת ל,אופי המישפ'ה". אוגו טוניאצי ומישל סרו במימגן וירטואוזי, והבימאי אדואר מולינרו נדבק ברוח התזזית.

***** הנשרים פטו עם שחר** (יום ששי, 23 ביוני, שעה 22.05) — מילחמתן משנת 1969 לפי אליסטר מקלין. פר'שיית-גבורה מימי מלחמת-העולם השנייה, כשבעה צנח'נים בריטיים יצאו לחלץ קבוצה של קצינים רמי-דרג שהיו שבויים בטירה באלפים הבאוואריים. מסדר-זיהוי של אלו-פים שהיו צעירים באותם הימים: ריצ'רד ברטון, קלינט איסטווד, פטריק וימארק ומרי יור.

ראן מגלה את ניריורק שאינו מכיר בעזרת טרי גאר, לינדה פירנטינו ורוואנה ארקט. סקורסיה מפגין חוסר-מנוחה אופייני, העושה את העיר למרתקת כל-כך ואת הקול'נוע שלו לסותף כליכך.

חיפה

***** פלה הכובש** (סיד' מה קפה מוריה, דומרק) — ביילי אוגוסט מספר על סקנדינביה ש' איש לא מכיר. פועלים גורווגים באים למצוא לחם בשוודיה בתחי'לת המאה, ונאלצים לסבול השפ'לות ומרוזים כדי להתקיים בלחץ. לאסה הוקן יודע שהוא כבר לא יגיע לאמריקה, אבל לבנו, אם יג'דל ויהיה בן אדם, יש סיכוי. סיפור פשוט מוגש באסתטיקה קולנועית מדהימה ועם מישחק מעולה של מאכס פון סידוב בתפקיד לאסה.

ירושלים

***** זוהר** (תיאטרון ירד שלי) — סרטו של סוליאצ'אן סי'סה ממאלי חושף עולם מוזר, זר ור'חוק, אבל מקסים ומושך. מיפגש בין אב ובן, שניהם בעלי כוחות מא'גיים ומאבק-הכוחות ביניהם. עמוס סממלים ובמשלים אפרינקים, שלא את כולם אפשר לפענח בלי הכנה מוקדמת. אבל זהו פתח לגילוי עו'לם חדש.

טיין נהנים משרביטו הקסומה של אופולס.

***** מי הפליל את רוג'ר רביט?** (תן, מוצג גם בחיפה וברושלים) — כל יצורי הוליווד המצוירים הותרו משלוותם, כדי לשרת את המתחן המדגים את הח'לום האמריקאי הקולנועי בשלמ'ר, תן, אין חיץ בין אמת לרמיון ויצור מצוירי אינו ממשי פחות מיצור חי. כוב הוסקינס אדיר, בהתחשב ב' עובדה שהצטלם כדיאלוגים עם 'מסך כחול', כוב ומקיס נהנה מגי'בוי מלא של שפילברג וממיקצו'ר ענות עילאית של צוות-מאירים מופלא, שזכאי גם וכאי לאוסקר ש'קיבל.

***** אשתו השמינית של כחול הזקן** (דיונוף, ארצות-הברית) — נישואין לצורך גיר'דין שין לצורך נישואין — הכל הת'חיל בחצי פיו'מה וייגמר, כנראה, כלי. דיאלוגים שנונים ומגע הקסם של ארנסט לוביטש.

***** יומן** (מוס'יאון תל-א'ביב, ישראל) — מסע קולנועי אישי וחשיפה מתועדת סלקטיבית ומהפנטת לצופה המוכן להתמסר לרודי פרלוב, יוצר שאינו מתבייש לחזר אחרי הקולנוע בשש שעות אלה, תמצית של 15 שנות מסירות.

***** אשה אחרת** (טיינת).